

PREDGOVOR

Zahvalnost pripada Allahu, dž.š. koji mi je omogućio da u ovoj izuzetno značajnoj godini za Islamski pedagoški fakultet, pišem predgovor četvrtom, po redu, Zborniku radova. U školskoj 2005/06. godini Islamska pedagoška akademija prerasla je u Islamski pedagoški fakultet, broj studenata premašio je cifru od pet stotina, promovirano je dvadeset pet nastavnika i šest profesora islamske vjeronauke, upisana je prva generacija studenata na Odsjeku za socijalnu pedagogiju, organizirana je i održana Naučno-stručna konferencija: *Sistem preveniranja socijalnog isključivanja mladih*, kupljena zgrada za stalni smještaj Fakulteta, potpisan ugovor o saradnji s visokoškolskim institucijama IZ u BiH i ostvarene planirane nastavne aktivnosti.

Islamski pedagoški fakultet nastavlja da vrši svoju misiju.

Naša misija je uzvišena, konkretna i praktična. Mi smo tu da odgajamo i obrazujemo mlade kadrove na principima univerzalnih vrijednosti, da ih osposobljavamo za praktičan život, koji u ovim i budućim vremenima od čovjeka traži svijest o svojoj ljudskosti, svijest o svojoj ulozi u ovodunjalučkom životu na Zemlji, a zatim zahtijeva umijeće, znanje, sposobnost, požrtvovanost i druge vrline bez kojih misija ne može biti uspješno izvršena. Jedino s ispravnom sviješću o svojoj ulozi i s takvim vrlinama čovjek može izvršiti ulogu zaštitnika univerzalnih vrijednosti, ljudskog dostojanstva, časti i zaštitnika ljudske vrste i života na Zemlji općenito.

Svi koji su se predali Allahovim, dž.š. zakonima i zakonitostima, potpuno ili djelimično mogu uspješno djelovati u procesu onog područja u kom ta pokornost i predanost postoji.

Islam od ljudi zahtijeva potpunu pokornost i apsolutnu predanost Allahovim, dž.š. zakonima i zakonitostima. Riječ *islam* te vrline nosi u svom jezičkom i terminološkom određenju. Potpuni *islam* znači mir sa sobom i svojim okruženjem u svim segmentima ljudskog života, kao i života biljnog i životinjskog svijeta, žive i mrtve prirode. Čovjek ima mogućnost da odabere da li će biti musliman ili ne u smislu vjerovanja u Allaha, dž.š. i Njegovog poslanika, s.a.v.s, ali u praktičnom životu on nema alternative u

pogledu pokornosti Allahovim, dž.š. prirodnim zakonima, ukoliko želi da bude sretan, da živi u harmoniji sa samim sobom, svojom porodicom, zajednicom i prirodnim okruženjem.

Ljudi od nauke, u bilo kojoj struci, ispunit će svoj zadatak i bit će korisni sebi i ljudskom rodu, samo ukoliko ponude rješenja koja su kompatibilna s Allahovim, dž.š. prirodnim zakonima i zakonitostima, dakle ukoliko ponude mir (*selam*). Prema tome, ukoliko arhitekta, psiholog, pedagog, pravnik, filozof, ljekar, sociolog, političar itd, ponude rješenja koja su kompatibilna s prirodnim zakonima i zakonitostima, te ukoliko se ta rješenja, u praktičnom životu, primjenjuju u skladu s tim zakonima, vladat će mir i harmonija na Zemlji i u svemiru. U suprotnom, nastupit će nered i fesad. Uzvišeni Allah kaže da taj nered nastaje ljudskim djelovanjem, pogrešnim rješenjima i praksom: “Zbog onog što ljudi rade, pojavio se nered (fesad) na kopnu i na moru, da im On dā da iskuse kaznu zbog onoga što rade, ne bi li se popravili.” (*Er-Rum*, 41)

Ljudska praksa proizvodi nered onda kad nije kompatibilna s Njegovim zakonima. Islamski pedagoški fakultet nastoji da promovira mir i harmoniju u svim segmentima ljudskog života i da bude paradigma najsavršenijeg ljudskog dostignuća na polju harmonizacije čovjekova života u svome okruženju.

Ja se nadam da i radovi u ovom zborniku nude uspostavu harmonije i reda, te rješenja koja su kompatibilna s Allahovim, dž.š. zakonima i zakonitostima i kao takva ne dovode čovjeka u sukob sa samim sobom ili s njegovim okruženjem. Molim Allaha, dž.š. da autore ovih radova nagradi najljepšom nagradom za njihov rad, trud i pregalaštvo. Molim Ga da im otvori puteve korisnih otkrića koja će uljepšati i olakšati ljudski život na Zemlji i otvoriti nove puteve spoznaje Uzvišenog Stvoritelja u nadi da što veći broj ljudi uživa u blagodatima i miru Allahove, dž.š. vjere islama, te najveće blagodati koju čovjek može imati i u njoj uživati.

Neka riječi Uzvišenog Stvoritelja: “Uči, čitaj, s imenom Gospodara tvoga...”, i riječi posljednjeg Allahovog Poslanika, s.a.v.s: “Učenjakova tinta svetija je od šehidske krvi.”, budu motivacija za naš znanstvenoistraživački rad i pregalaštvo u nastavnoedukativnom procesu.

Doc. dr. sc. Šukrija Ramić
